

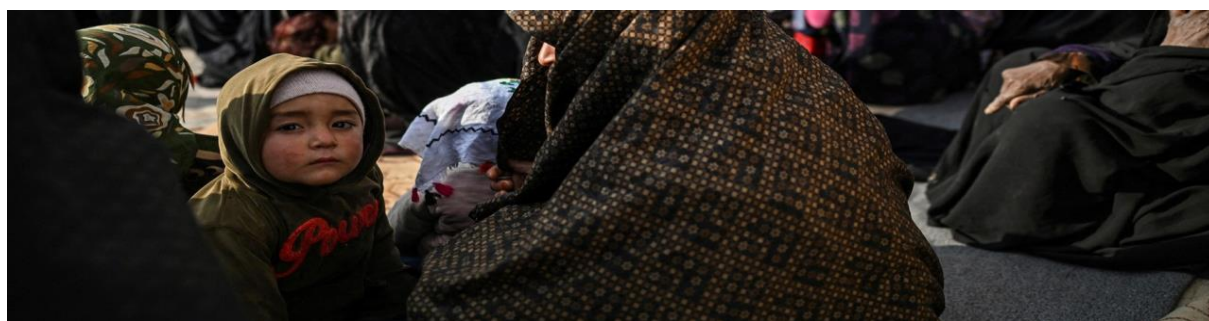
نویسنده: مارک وایست بروت «Mark Weistbrot».
منبع و تاریخ نشر: کمان دریم «2022-03-10».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

تحریم های «بایدن» علیه افغانستان میتواند بیش از دودهه جنگ غیرنظامیان بیشتر را بکشد

Biden's Sanctions on Afghanistan Could Kill More Civilians Than Two Decades of War

«22.8» میلیون افغان – بیش از نیمی از جمعیت- با نا امنی یا عدم دسترسی به مواد غذایی روبرو هستند. مهارویا منجمد ساختن ملیاردها دلار ذخیره شده بانک مرکزی دافغانستان بانک توسط ایالات متحده باید برداشته شود

22.8 million Afghans—more than half the population—are facing acute food insecurity. Lift Biden administration's hold on billions of central bank reserves.

این تصویر که در 22 نوامبر 2021 گرفته شده است، زنانی را نشان می دهد که در کمپ آوارگان داخلی در حومه هرات منتظر کارکنان صحتی و طبی بدون مرز (MSF) هستند تا فرزندان نشان را از نظر علائم سوء تغذیه بررسی کنند. آژانس کودکان سازمان ملل متحد یونیسف تخمین می زند که حدود «3.2» میلیون کودک زیر پنج سال افغانستان در زمستان امسال از سوء تغذیه رنج خواهند برد (عکس: هکتور رتامال/ خبرگزاری فرانسه از طریق گتی ایماژ)

هنگامی که رئیس جمهور **جو بایدن** سال گذشته تصمیم به خروج ارتش ایالات متحده از افغانستان گرفت، بسیاری از رسانه های خبری آمریکا شدیداً به او حمله کردند . جمهوری خواهان انباشته شدند و این عقب نشینی را "فاجعه ای کاهش ناپذیر" خواندند . اما بیرون رفتن حرکت درستی بود . در واقع، اشتباه واقعی برعکس بود: دولت **بایدن** جنگ را پایان نداد، بلکه آن را با روش های دیگری ادامه داد، که از نظر خشونت آمیزتر و بی ثبات کننده تر ظاهر می شود . تحریم های اقتصادی اعمال شده توسط ایالات متحده و متحدانش باعث گرسنگی گسترده و شدید در این کشور فقیر شده است .

هفت میلیارد دلار ذخایر بانک مرکزی

اگر این تحریم ها به زودی لغو نشوند، تخمین زده می شود که تعداد افرادی که در 20 سال جنگ جان خود را از دست داده اند، در اثر تأثیرات اقتصادی تحریم ها در سال آینده بیشتر خواهد بود . مهمترین دلیل برای پایان دادن به این کابوس این است که این تحریم ها جان صدها هزار و احتمالاً میلیون ها انسان بی گناه را تهدید می کند . مخرب ترین تحریم اقتصادی، مصادره بیش از 7 میلیارد دلار ذخایر بین المللی متعلق به بانک مرکزی افغانستان توسط ایالات متحده است . این ذخایر برای واردات ضروری مانند غذا و دارو و همچنین برای اینکه بانک مرکزی نقش عادی خود را در حفظ یک سیستم مالی کارآمد و ثبات اقتصادی ایفا کند، مورد نیاز است . گروه های امدادی که سعی در توزیع غذا و نجات جان مردم دارند در بسیاری از موارد نمی توانند بودجه لازم را جا بجا کنند و سیستم مراقبت های صحی در حال فروپاشی بوده است . داده های بانک جهانی که در ماه گذشته منتشر شد نشان می دهد که قیمت مواد غذایی از ماه اگست سالانه به میزان 40 درصد افزایش یافته است و مواد غذایی را از دسترس بسیاری از مردم فقیر افغانستان دور کرده است .

کودکان در معرض خطر مرگ به دلیل سوء تغذیه حاد شدید قرار دارند .

در نتیجه همه این اختلالات اقتصادی، از جمله از دست دادن میلیاردها دلار کمک، 22.8 میلیون نفر - بیش از نیمی از جمعیت - با ناامنی غذایی حاد روبرو هستند . بر اساس گزارش یونیسف، آنها شامل یک میلیون کودک زیر 5 سال " در معرض خطر مرگ به دلیل سوء تغذیه حاد شدید" هستند . مشخص نیست چرا دولت **بایدن** چنین تحریم های ویرانگری را علیه افغانستان اعمال کرده است . به نظر نمی رسد هدف از این تحریم ها سرنگونی طالبان باشد . در عوض، ممکن است دولت **بایدن**، پس از تجربه سیاسی بد خود در مورد عقب نشینی نظامی، نخواهد خطر "نرم" جلوه دادن طالبان را بپذیرد .

این یک اشتباه محاسباتی سیاسی و همچنین اخلاقی است . اثرات مهلک تحریم های ایالات متحده در سایر کشورها عمدتاً نادیده گرفته شده است، زیرا تحریم ها به عنوان تنبیه دولت ها به جای کل جمعیت اشتباه گرفته می شوند . اما قضیه افغانستان شروع به اصلاح این سوء تفاهم کرده است . تأثیرگذارترین سازمان های بشردوستانه در حال توضیح

زنجیره تیره علّیت در ملاء عام هستند **دیوید میلیبند**، وزیر خارجه پیشین بریتانیا و رئیس کمیته بین المللی نجات که 3000 کارمند در افغانستان دارد، ماه گذشته به سنای ایالات متحده گفت: "علت نزدیک این بحران قحطی، سیاست اقتصادی بین المللی است که از ماه اگست اتخاذ شده است. که جریان مالی را نه تنها به بخش دولتی، بلکه در بخش خصوصی در افغانستان نیز قطع کرده است".

"در همان جلسه، **گریم اسمیت** از گروه بین المللی بحران به سناتورها گفت: "شما باید دلیل گرسنگی مردم را که فروپاشی اقتصاد بیشتر به دلیل محدودیت های اقتصادی غرب است بررسی کنید".

خانواده های قربانیان 11 سپتامبر

در 11 فبروری، دولت بایدن فرمان اجرایی را برای تخصیص بودجه بانک مرکزی افغانستان صادر کرد: نیمی از آن (3.5 میلیارد دلار) "به نفع مردم افغانستان" و نیمی دیگر برای خانواده های قربانیان خواهد بود. حمله تروریستی 11 سپتامبر، در انتظار نتیجه ادعاهای قانونی به عبارت دیگر، هیچ یک از 7 میلیارد دلاری که واشنگتن در اختیار دارد به بانک مرکزی بازگردانده نمی شود. از این رو، به تخریب اقتصاد افغانستان و گرسنگی توده ای ناشی از آن ادامه می دهد. هیچ مبلغی از کمک های خارجی آن را جبران نخواهد کرد و تا کنون مشخص نیست که مردم افغانستان از 3.5 میلیارد دلاری که برای آنها در نظر گرفته شده است، چگونه سود خواهند برد.

در مورد دعاوی معلق، به نظر می رسد که این یک حواس پرتی سیاسی باشد. مسائل حقوقی به هیچ وجه روشن نیست و ممکن است سال ها طول بکشد تا حل شود. چند نفر از مردم فقیر در افغانستان باید جان خود را از دست بدهند تا از دولت ایالات متحده در برابر این احتمال محافظت شود که ممکن است برای این غرامت به بودجه خود اضافه شود؟ برخی از نزدیکان قربانیان 11 سپتامبر که علناً در مورد این سؤالات صحبت کرده اند، قاطعانه گفته اند که نمی خواهند هیچ پولی از مردم افغانستان بگیرند.

زمین حاصلخیز برای تروریست ها

دیده بان حقوق بشر بلافاصله از این فرمان اجرایی انتقاد کرد و خاطرنشان کرد که "محدودیت های سیستم بانکی" "بحران جدی حقوق بشر در کشور را تشدید می کند". سایر گروه ها و کارشناسان مرتبط با مسائل بشردوستانه به آن پیوستند.

اگر افغانستان به کابوسی از گرسنگی، رنج و مرگ ادامه دهد، دولت **بایدن** از سرزنش این موضوع و همچنین بحران پناهجویان فرار نخواهد کرد. تخمین زده می شود که بیش از یک میلیون افغان از ماه اوت فرار کرده اند.

دولت **بایدن** همچنین اگر نتیجه یک کشور شکست خورده باشد که اجازه ایجاد مرکزی برای فعالیت های تروریستی و عضوگیری را می دهد، سرزنش می شود، همانطور که در سوریه زمانی که دولت اسلا می در آنجا ظهور کرد، اتفاق افتاد. نزدیک به 50 عضو کنگره در نامه ای به بایدن هشدار دادند که فروپاشی اقتصادی در افغانستان به دلیل تحریم های ایالات متحده «می تواند فضاها را غیردولتی ایجاد کند و باعث ایجاد خشم علیه

ایالات متحده شود و زمینه‌های مساعدی را برای گروه‌هایی مانند داعش ایجاد کند تا قدرت پیدا کنند

«البته مهمترین دلیل برای پایان دادن به این کابوس این است که این تحریم‌ها جان صدها هزار و احتمالاً میلیون‌ها انسان بی‌گناه را تهدید می‌کند .

اما اگر دولت **بایدن** افرادی وجود داشته باشند که کاملاً سیاسی به این موضوع نگاه کنند، خطرات سیاسی تخریب اقتصاد افغانستان بسیار بیشتر از هرگونه پیامد احتمالی شکایت جمهوری خواهان در مورد با زگرداندن این نخبه است . که بالاخره مال بانک مرکزی و افغان‌هاست . همانطور که **دیوید بیزلی**، رئیس برنامه جهانی غذا خاطر نشان کرده است، هر چه زودتر این کار، همراه با منجمد کردن پول از صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی انجام شود، اقتصاد زودتر بهبود می‌یابد . و غیرنظامیان بیشتری - به ویژه کودکان که به طور نامتناه سبی در اثر کمبود شدید مواد غذایی کشته می‌شوند - زندگی خواهند کرد.

----- **با تقدیم احترامات «12-03-2022»**